

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1165/2024
19.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Дашића, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Дашића, адвоката Саше Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 1016/23 од 10.05.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 706/24 од 12.07.2024. године, у седници већа одржаној 19.09.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Дашића, адвоката Саше Петровића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 1016/23 од 10.05.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 706/24 од 12.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 1016/23 од 10.05.2024. године окривљени Дарко Дашић оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године.

Истом пресудом окривљени Дарко Дашић је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 706/24 од 12.07.2024. године усвајањем жалбе јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду преиначена је првостепена пресуда у погледу одлуке о казни, па је окривљени Дарко Дашић због кривичног дела за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Дарка Дашића, адвокат Саша Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање уз промену поступајућег судије.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Дашића, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да су нижестепене пресуде засноване на доказима на којима се не могу заснивати, а као незаконите доказе означава Извештај о хватању извршиоца ПС Вождовац од 02.11.2019. године и потврду о привремено одузетим предметима ПС Вождовац од истог датума, као и потврде о предатим предметима исте полицијске станице од 05.11.2019. године, а као разлог незаконитости наводи то што странке – јавни тужилац и одбрана, нису предложиле извођење ових доказа, које је суд извео у пресуди и прочитао током доказног поступка, а ни сам поступајући судија није тражио прибављање тих доказа. При томе, бранилац такође истиче да предметни извештај садржи признање окривљеног о извршеном кривичном делу, због чега је исти морао бити изузет из списка, уместо што је суд на том извештају засновао уверење о кривици окривљеног.

Из списка предмета, супротно наводима захтева, произилази да је јавни тужилац Првог ОЈТ у Београду у оптужном предлогу Кт 7074/19 од 12.05.2023. године, између осталог, предложио да се на главном претресу изведу докази чију законитост бранилац оспорава – извештај ПС Вождовац о хватању извршиоца на делу од 02.11.2019. године, потврду о привремено одузетим предметима ПС Вождовац од 02.11.2019. године и потврде о предатим предметима ПС Вождовац од 05.11.2019. године, што је суд и учинио током доказног поступка тако што је извршио увид у наведене доказе, а што је у пресуди јасно наведено.

Такође, из списка произилази да је дана 02.11.2019. године, сачињен извештај ПС Вождовац, који је потписало четири полицијска службеника, а који су иначе предузели радње на које су овлашћени и које су опредељене у овом извештају. У вези са тим, у извештају је наведено да су овлашћени полицијски службеници у ноћи 01/02.11.2019. године око 04,00 часова, приликом обављања редовне патролне делатности, преко мотороле чули да у улици ... број .., НН лице покушава да обије продавницу „Сунце –

Кватро“, да има качкет на глави, шушкаву јакну и капуљачу преко качкета, након чега су се упутили на адресу где су испред продавнице затекли лице Дарка Дашића, који је у потпуности одговарао опису, на рукама је имао тање радничке рукавице, које су од њега одузете након што је доведен у полицијску станицу, као и цоинт, који је приликом прегледа код њега у џепу пронађен, а о догађају је обавештен јавни тужилац Другог ОЈТ у Београду.

Сходно наведеном, предметни извештај не садржи наводе о обављеном разговору са окривљеним нити признање окривљеног о извршеном кривичном делу, како то наводи бранилац у поднетом захтеву, већ само разлоге поступања полицијских службеника, њихова опажања током интервенције, као и опис лица затеченог на лицу места, те ствари које су код њега пронађене и одузете уз потврду о привремено одузетим предметима.

Дакле, Врховни суд налази да је предметни извештај сачињен од стране надлежног државног органа у законом прописаној процедури и исти је у смислу члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП подобан да се користи у кривичном поступку, док је потврда о привремено одузетим предметима, сачињена у свему у складу са одредбама члана 147., 150. и 286. ЗКП, а потврде о предатим предметима у складу са одредбом члана 151. ЗКП, па следствено изнетом, наведени докази, ни сами по себи нити по начину прибављања нису у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку и супротно наводима захтева, не представљају незаконите доказе у смислу члана 16. став 1. ЗКП, који сходно одредби члана 84. став 1. ЗКП нису могли бити коришћени у кривичном поступку.

Из изнетих разлога Врховни суд је оценио као неосноване наводе захтева браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред овога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости, истиче повреду кривичног закона по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело (члан 439. тачка 1) ЗКП), због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, коју образлаже оспоравањем утврђеног чињеничног стања – наводима да изведени докази не пружају основ за закључак да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела за које је оглашен кривим (члан 440. ЗКП).

У осталом делу захтева бранилац окривљеног истиче да је нижестепеним пресудама повређено право на одбрану окривљеног, јер суд није прихватио предлог браниоца да се у доказном поступку испитају сведоци – полицијски службеници Интервентне јединице, којим наводима указује на повреду одредбе члана 395. ЗКП.

Поред овога, бранилац у захтеву наводи да је током поступка учињена повреда одредбе члана 30. ЗКП, јер је предметни поступак у фази истраге неоправдано раздвојен са поступком који се против окривљеног води пред Другим ОЈТ у Београду Кт 5060/19, због два кривична дела тешке крађе и тешка крађа у покушају, са циљем да окривљеном буду изречене што веће казне и у вези са тим надаље полемиче и са висином казне на коју је окривљени осуђен другостепеном пресудом, дакле указује и на повреду одредаба члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, како повреде одредби чланова 30., 395., 440. и 441. став 1. ЗКП, не представљају законом прописане разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко бранилаца због повреде закона, то се Врховни суд, у разматрање и оцену ових навода браниоца, није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић